

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 2. szám

2013. június 03.

Nyugdíjas fórum

Az elmúlt héten szakszervezetünk nyugdíjasai fórumot tartottak a Protokoll teremben, ahová a környező települések bizalmijait három-négy fő is elkísérte. A részvételre most sem lehetett panasz a szervezőknek, a fórum kezdete előtt már megtelt a terem. Győri Istvánt az Országos Nyugdíjas Szervezet ügyvezető elnökét várták a fórum előadójaként, aki tizenegy órára érkezett meg. Természetesen a várakozás nem telt tétlenül, Csáki Jenőné kihasználva a közel egy órányi időt, aktuális kérdésekről tájékoztatta a megjelenteket.

Győri István vita-indítójában beszámolt az ONYSZ munkájáról, sorra vette a nyugdíjasok problémáit, amiben már a résztvevők is segítettek kérdéseikkel. Többek között szóba került a me-

netkedvezmény, a gyorsvonati póttjegy, a menetrend anomáliái és a nyugdíjasaink segélyezése. De még sorolhatnánk az idős tagjaink által felvetett problémákat, melyeket alaposan megvitattak. Amint képeinken is látszik, az érdeklődés töretlen, és bízunk benne, hogy a jövőben is sor kerül hasonló találkozókra Záhonyban.

Juhász Tiborné

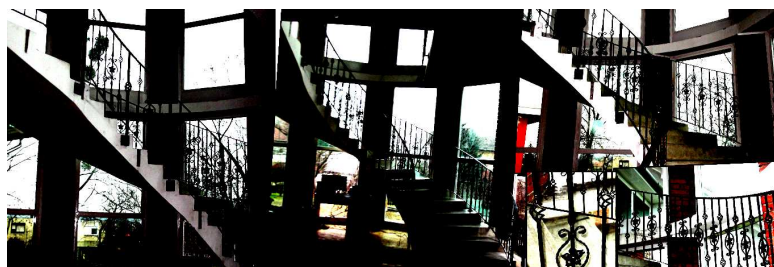
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A tegnap múlása

Hónapok óta nem találja a helyét, pedig annak ellenére, hogy visszaforgott az idő kereke vagy száz évet, jól érzi magát. Eleinte talán még a szerelme is forróbb lett a kényszerűségből vállalt időutazásban, mint azelőtt, hiszen a lehetőség, ahogyan újra megismerhette Őt, a nagy csőd előtt számára elképzelhetetlen volt. A sok munka, gyakran nehéz munka ellenére boldogan telt az elmúlt néhány év, de napról napra jobban érzi, hogy valami régóta hiányzik az életéből. Sokat gondolkozott ezen, mostanában szinte már minden nap, míg végre rájött, mi az. Saját magát hiányolta, az egyéniségét, önnön valóját.

Ez a fajta lét arra való, hogy szorgalmas és kitartó munkával megéljen a család, de bizony nagyon szűkre szabja a személyiség határait. Előző életében nem ehhez volt szokva, és hiába próbálta tágítani azokat a határokat, valami mindig útját állta. Ezt sem volt könnyű felismerni, de szép lassan megértette, mi az alapjuk a jól ismert és a régebben meg is mosolygott népi bölcsességeknek. Komoly értelme lett, hogy aki nem dolgozik, ne is egyék, de mást jelent már az is, ha addig nyújtózkodhat az ember, ameddig a takarója ér. A hazug ember és a sánta kutya esete külön említést érdemel, hiszen a szoros együttélés miatt itt még a kisebb, jóindulatú füllentések is hamar kiderülnek. Ráadásul így vagy úgy, de mindent szóvá tesznek az embernek, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni, de megmagyarázni sem. Itt semmi nincs ok nélkül, mindennek racionális értelmet kell keresni, ami

számára nem mindig egyszerű, a racionalitás és a lélek dolgai valahogy mindig szemben állnak egymással. Nem talál már újat a mostani életében, mindent megtanult, amit ebben a világban egy nőnek tudnia kell, főleg amit elvárnak tőle, de másra vágyik, más tudásra és más életre.

Sokáig eltűnt gondolataiból a régi élete, de újabban megint sokat emlékezik. Visszatértek a tanulás emlékei is, gyakran járnak a fejében olyan szavak, melyek akkoriban csupán megtanulni való fogalmak voltak. Ebben az életében nagy jelentősége lett például a normáknak, melyeknek már kevésbé tud megfelelni, mint a nagy zűrzavar hónapjai után. Talán azért, mert a nyugalmas szegénység éveit éli, nincs már akkora veszélyérzete, hogy kritika nélkül elfogadja a szigorúan értelmezett határokat, és az értékek közé is szeretne némi szellemet vinni. A munka fontosságát elfogadja, de nehezen viseli a munkába zárt világot, itt érzi igazán a szabadság hiányát. Lassan megértette, hogy a szabadság sem kevésbé fontos számára, mint a munka vagy Ő. Az idősebbeknek nem gond a száz- vagy inkább ezer éves szabályok betartása, hiszen nagyrészt abban nőttek fel. De látszik rajtuk, ők is csak úgy tudják saját szabályaikat követni, hogy beletemetkeznek a munkába, így nincs sok idő azon elmélkedni, van-e más, esetleg jobb világ. E pár év alatt visszazökkentek a régmúltba, mintha mindig abban éltek volna.

Nem ítéli el őket, és tudja, kellene a normák, különben itt is az történe, mint az országban a nagy összeomlás előtti évben: A politikusok után az emberek is teljesen elvesztették erkölcsi érzéküket, megszűnt mindenféle rendnek még a látszata is. A pánik elvette a tömegek eszét, senki nem félt senkitől, vagy inkább mindenki félt mindenkitől. A magára hagyott társadalom nem volt képes féken tartani önmagát, és nem volt, aki élére álljon. Eszébe jutott, amit Dosztojevszkijtől olvasott valamikor: Ahol nincs Isten, ott mindent szabad. Hát ezt már ő sem szeretné, ebben az országban nem olyan rég mindent szabad volt,

csak nem mindenkinek.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Aztán mindenki mindent megtehetett, ami a vég kezdetét hozta magával. Most nem tudja pontosan, mi van „kint”, de ha nincs Isten, és nincsenek már a régi szabályok sem, akkor ki mondja meg, hogy mit szabad és mit nem? Vajon elég erős lenne, ha visszatérne a mába, hogy saját normákat állítson fel, képes volna betartani azokat? Ugyan kicsapongó lélek sosem volt, de ez az egyhangúvá lett világ sem az övé. Szeretne másképp élni, szeretne végre tanulni, látni akarja újra a világot. És azt akarja, hogy őt is lássa újra a világ.

Visszamegyek, mormolta magában. Hajnalodott, hamarosan kezdődik a nap, és ő elkívánczik innen, vissza a mába, vissza a jövőbe. Az öccse hozta a legtöbb és legmegbízhatóbb hírt, mert a körvonalazódó új világban ismét a taxisok tudnak a legtöbbet. A médiát újra a sokadik, de lassan stabilizálódó kormány uralja, és egyre több a jó hír, számára legalábbis. Kezd megindulni a

közlekedés, a fővonalakon naponta többször is van vonat, és már második éve működnek az egyetemek! Valahogy biztosan megoldható a visszatérés, talán még ösztöndíjat is kaphatok. Igen, tanulni fogok, sokat és jól fogok tanulni, és akkor visszatérhetek! – de megriadt saját hangjától.

Bárhogyan is lesz, egy biztos: A tegnap egyre lassabban telik, és egyre jobban vágyik vissza a mába. De nem tudja hogyan, hiszen még elmondani sem merte senkinek. A gondolat a tudatából lassacskán a szívébe költözött, és ettől újra megijedt.

De valamit tennem kell – gondolta határozottan, és ekkor megszólalt a kakas.

Dolhai József

HUMORSAROK

CSAK KETTŐT

– Na, papa, két dolgot kell hozni a boltból – mondja a nagymama a nagypapának – tejet és kenyeret, itt a pénz.

Eltelik tizenöt perc, a nagypapa megérkezik, és így szól:

– Meghoztam a fogkefét.

– Óh, te vén hülye – így a nagymama – nem megmondtam, hogy két dolog kell? – Na, hol van az a fogkrém...?

POZÍCIÓK

Két barát azon verseng, hogy ki ismer több szeretkezési pózt. Felírják, majd megkérdezik egymástól, ki mennyit írt össze. – Kilencvenkilenc – mondja az egyik, száz, szól a másik!

– Nem létezik, hogy százat ismersz, sorold fel!

– Hát először is rendesen...

– Jól van, jól van, te nyertél!

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu